

Ngày mừng 2 tháng 9 năm 1945 , Hết Chí Minh tuyên bố “đủ c lốp” đủ rưỡi hàng năm vào cái ngày tụi tằm đó đủ t n n n c mình đủ u đối nghèo v n ph i o n mình t ch c “qu c khánh” rình rang t n không bi t bao nhiêu là t n c a , phô di n c hoa r p tr i, quan ch c đua nhau đủ c di n văn v i các b a t n c xa x vô t i v , cùng lúc đó thì hàng tri u ng i khác đang cùng l ng trên nh ng cánh đủ ng c n c i v i cái b ng đối meo, t t c ch v i m t m c đích ca ng i s v vang c a Đ ng đã lãnh đủ o nhân dân đánh đủ i th c dân Pháp dành “đủ c lốp” cho dân t c. Nh ng gi đây nhân lo i đã b c vào k nguyên tin h c v i t c đủ truy n t i thông tin vô cùng kh ng khi p mà ch c ch n ông H không th nào t ng t ng n i , ng i Vi t Nam gi có th d dàng t p c n h n v i nhi u “thông tin ngoài lu ng”, nhi u anh ch m t đủ b ng b ng khi vô tình đi l c vào m t “website ph n đủ ng” nào đó , m t ng i b n cũ còn kín đáo gi tin nh n vào blog c a tôi v i n i dung nh sau: “lâu r i m i vô đủ c blog c a mi, ph n đủ ng quá, tau không có đủ can đủ m đủ đủ c h t bài n a, lo h c dĩ mi , v i c n c đã có nhà n c lo ” .

Và nhi u l n tôi đã c gi i thích cho b n tôi hi u r ng th c ra sau mừng 2 tháng 9 năm 45 n n c ta không h có đủ c lốp , đó ch đủ n gi n là v i c thay th Ch Nghĩa Th c Dân b ng Ch Nghĩa C ng S n , mà chính ông H là tay sai và lá c đủ sao vàng mà ông ta mang v ngang nhiên bay trên b u tr i n n c ta t đó . Bài h c năm x a, l i đủ ng ng i dân ít h c ông H đã khéo léo che đ y Ch nghĩa C ng S n b ng cách kích đủ ng lòng yêu n n c, bao nhiêu tri u ng i đã b l i tu i thanh xuân trong cu c chi n “ch ng M c u n n c “ , ch “c u n n c” là ch linh thiêng nh t c a Dân T c chúng ta vì nó g n li n v i su t chi u dài l ch s c a Dân T c. Vì hai ch đó ng i Vi t Nam s n sàng hy sinh t t c .

Những than ôi, tất cả đã biến mất và ngày hôm nay vẫn tiếp tục biến mất. Dân tộc ta đâu thiếu những tài năng, Phan Bội Châu, Nguyễn Thái Học, Lý Đông A, Huỳnh Phú Sổ, ... những người có Hồ Chí Minh là người gặp thời, thời cơ của quốc gia, chính xác là thời “quốc đỏ” đang hành, với tham vọng nhuốm đỏ cả địa cầu. Chúng ta hãy tạm ngưng xem nếu như ngày hôm nay không hoàn vũ này nước nào cũng biến áp bức bóc lột Cộng Nghĩa Cộng Sản thì sẽ ra sao? Xin thưa tất cả hơn 6 tỷ người sống trong “thế giới đỏ” lúc đó kinh đô ánh sáng Paris sẽ tắm trong biển máu Hàn, và người dân New York cũng sẽ chèo thuyền đánh cá trên phố giăng nhện Hà Nội của chúng ta. Tất cả sẽ bình đẳng, ai sinh ra cũng đối kháng nhau, ai cũng mất nhân quyền nhau, cũng đổ đốn những người sống nhau, sẽ không còn ai ganh tỵ ai, tất cả sẽ không còn đấu tranh, cũng như thế sinh ra làm nô lệ, không chết vì già thì cũng chết vì kiệt sức. Đó là viễn cảnh mà trái đất màu hồng của máu và nước mắt.

Chính vì hiểu được hiểm họa đó nên nước Mỹ với vai trò là một siêu cường có trách nhiệm phải đi tiên phong lãnh đạo các nước khác trong việc chặn đứng sự bành trướng của khối Cộng Sản trên thế giới, thế nên việc “ngụy Hoá” kêu gọi “chống Mỹ cứu nước” trên thế giới phải được hiểu đúng đắn là chống Mỹ cứu Cộng Nghĩa Cộng Sản. Cho có người dân quê tha thiết phẫn nộ là mù quáng tin theo những người ngụy tạo đó, và có lẽ nếu tôi sinh ra đời ở xã hội miền Bắc vào thời đó tôi cũng sẽ yêu nước mù quáng, sẽ cầm súng đi đánh Mỹ, sẽ nuôi gia súc gia cầm, sẽ liều chết trong các cuộc xung phong, và nếu không bị mất thì sẽ may mắn được sống cuộc sống “hòa bình” với tay cật, chân cật, đang ngày chờ khách bom xe đổ xuống, hay với nhà đi cày với mảnh ruộng bé hơn hời còn chiến tranh, vì hòa bình rồi thì người ta biến nó thành sân gôn hay các khu nghỉ mát để “sánh vai với các cường quốc năm châu”, rồi đời sống quá khổ, quá oan ức tôi cũng sẽ đi khiêu vũ kiếm tiền như bao người khác, tôi sẽ kêu “thế giới người cứu dân”, “quốc hội cứu dân”, đến một lúc kêu hoài chúng nó không nghe thì có khi với biện tính nông cuồng của người với việc hết đất nông sống, tôi lại đánh bom cầm tay cũng nên...

Chính vì thế nên tôi muốn nói rằng nếu không có lá cờ đỏ của ông Hồ mang với thì sẽ không có quá nhiều bị kịch trên đất nước này ngày hôm nay, Tất nhiên lịch sẽ không bao giờ nói nếu.

Và ngày 30 tháng 4 năm 1975, là ngày mà triệu người vui, triệu người buồn, những người vui kia thì cũng mau không lâu sau đó. Tất cả này của Việt Nam thì do đã chìm vào biển bao nhiêu khổ đau mà không cho hết. Với thế giới lịch sử này ngoài trách nhiệm của người Việt, cũng không thể không nhắc đến việc Mỹ đã phản bội đất mình, vì các diến chính trị lúc đó và vì chiến lược lâu dài, Mỹ đã đổ cho màu đỏ của máu loang lổ trên khắp miền Nam sau khi ký kết hiệp định Paris 1973, hi vọng nhiên Mỹ không thể thối lui cho khối Cộng Sản bành trướng sang đến Miền Nam mà một chế độ nào đó vì lợi ích của nước Mỹ được cân nhắc càng thì Mỹ sẵn sàng thả hiệp với Cộng Sản cho dù thả hiệp đó sẽ giết chết hàng triệu người hay cả một dân tộc khác. Gần đây nhất trong bộ phim “Việt Nam Việt Nam” của đạo diễn John Ford được công bố sau 37 năm bị giữ kín, thế giới nghệ sĩ Ronald Reagan đã thả như “..chỉ một điểm chiến tranh không đến thu là chỉ rút quân về nhà là xong. Vì lẽ, cái giá phải trả cho loài

hòa bình đó là ngàn năm tắm gội cho các thế hệ sinh tại Việt Nam và sau." Mồ đã thua Cộng Sản trên chiến trường Việt Nam, nhưng trên chiến trường thế giới thì Mồ đang thắng sau khi mất loạt khối Cộng Sản Đông Âu và Nga Xô sụp đổ, đến trong tương lai gần thì Trung Cộng, Bắc Hàn và Việt Cộng cũng sẽ sụp đổ chung sụp đổ nên với ông tớ cả chúng mà thôi.

Biết chắc chắn là Cộng Sản phải đến rồi suy vong nhưng cái hậu quả của nó đến rồi sau 33 năm hà hiếp dân tộc mình ghê gớm thay, biết bao nhiêu năm nhà mình phải sống trong môi trường sống đang bị phá hoại, bao nhiêu năm nhà mình bị thiến đẽo cạo lột giết đang ngày mất bản thân, và bao nhiêu năm nhà mình làm sáng lên đời sống nhân phẩm của người Việt khi ngày mất bằng hoại. Tôi cảm thấy tiếc nuối vô cùng, tiếc cho cả hai đực sống tốt do hòn nh phúc của người Việt đã vỡ tan tành, tiếc cho những ai chết tại đây và đã từng đến "ghé bên Sài Gòn, là nơi du khách đến đến từ 5 châu tại vì ngắm thăm thế đô, dòng sông chen chúc tàu đò, ngựa xe buôn bán nhộn nhò, người dân no ấm sống đời tốt", tốt thì đã mất, tiếc nuối cũng đã muộn, mong sao con cháu thế hệ sau sẽ khóc chết ghi tâm bài học của mất nước nên cố gắng gánh chịu.

Sau mừng 2 tháng 9 năm 1945, ông Hồ đã đưa đợt nước vào con đường khánh kiệt với những cuộc chiến chót trợn miền cho vì ích kẻ thù để riêng cho cái bên ngã để ý tính man rợ của Quốc Tội Cộng Sản. Thế thì chiến thì người dân chết theo kiểu của thế chiến, nay thì bình thì chết theo kiểu thế chiến, ví như giết "cộng hòa ác bá" trong cuộc cải cách ruộng đất, thảm sát hàng ngàn người dân vô tội ở Huế trong trận Mậu Thân, hay trên đời là kinh hoàng Việt Cộng đã hề hề mất bản tính tốt người khi nổ pháo 130 ly và hỏa tiễn 122 ly vào người dân Quảng Trị đang rên rên kéo nhau dài hàng chục kilômét vào Huế để lánh nạn Cộng Sản, còn giờ đây thì người dân mất đất mất ruộng đói mà chết, ra đường sống phải ăn gạo hay xe đường mà chết, ăn uống nghèo đói mà chết, đi làm gầy gò bỏ hành lên hành xuống tấc mà chết...v.v.v rồi thì ukiu chết và cả đâu có Cộng Sản thì đó có phi lý, có bất công, có mùi tanh của máu, có xú u của xác người nên người ta còn gọi cả cờ đỏ sao vàng với mất cái tên đó như khác: Cờ Máu.

Ngày hôm nay vui mừng lắm khi ngày càng có nhiều người trẻ yêu nước chống Cộng quy tập lại, nhiều người không chống Cộng nhưng cũng yêu nước quy tập lại, nhưng tất cả nên là những người chịu khó tìm hiểu lịch sử thực đã.

Hãy nhìn xem cả thế giới đều rùng mình khi nghe về Chín Nghĩa Cộng Sản, và Quốc Tội Cộng Sản bị tòa án quân sự thế giới lên án với tội ác chống lại hòa bình thế giới, tội ác chiến tranh, và tội ác chống lại con người. Nhưng năm gần đây người Trung Quốc từ đó đã ra mắt tác phẩm Cờ Bình (9 bài bình luận về Địch Cộng sản Trung Quốc), tác phẩm đã phải bày những tội ác những cuộc giết người man rợ mà Trung Cộng đã gây ra và vạch trần bản chất lâu manh tà giáo, phản con người, phản vũ trụ của Chín Nghĩa Cộng Sản, người đến sẽ không khỏi kinh

hoàng và th...ng c...m cho dân t...c Trung Hoa luôn v...ng...c x...ng hùng x...ng bá gi... đây thê th...m đ...n nh... v...y , th...t là kh...ng khi...p khi nh...n đ...c con s... th...ng kê c...a th...i báo Đ...i K... Nguyên t... ngày 3 /12/2004 cho t...i nay 13/3/2009 ch... v...n v...n 4 năm 3 tháng mà đã đã có 51.193.607 ng...i ký tên ...ng h... vi...c đ...p b... Đ...ng C...ng S...n ,tính ra trung bình m...t ngày g...n 10 ngàn ng...i th...c t...nh , đ...u đó nh... nh... báo tr...c cái ch...t c...a Ch... Nghĩa C...ng S...n trên đ...t n...c Trung Qu...c ch... còn là v...n đ... th...i gian . Còn ... Nga t... sau năm 1991 đã thay lá c... búa li...m b...ng lá c... ba s...c tr...ng xanh đ... có t... th...i Nga Hoàng , nh...ng t...ng đ...i Lenin đã b... tháo b... , vi...n Lenin nay đã đ...i tên là Medical Biological Technologies , và n...c Nga đã có k... ho...ch s... mai táng cái xác ...p Lenin vào năm 2010 , trong khi ... Vi...t nam thì tr... con c... th...c m...c r...ng “ ông Lenin ... n...c Nga , sao ông ...i đ...ng v...n hoa n...c mình ...” , t...t c... các lĩnh v...c ngh... thu...t, h...i h...a , văn th... , phim ...nh, âm nh...c ... “trăm hoa đua n...” th...a s...c v...ch tr...n t...i ác C...ng S...n cho ng...i dân đ...c bi...t, ng...i ta cũng đã đ...a t...i ác c...a ch... nghĩa c...ng s...n vào ch...ng trình giáo d...c h...c đ...ng và r...t nhi...u ...n trong nh...ng ti...t h...c các em bé đã ph...n đ...i k...ch li...t vì cho r...ng làm sao mà con ng...i có th... đ...i x... v...i nhau còn t... h...n c...m thú nh... th... đ...c ?! Th...y giáo ch... bi...t nh...n m...t m...m c...i , đã qua r...i các em yêu m...n ! qua r...i “th...i đ...i c...a nh...ng ...i nói đ...i tuy...t v...i” .

Tôi nêu lên nh...ng đ...u này vì mu...n nói r...ng xã h...i Vi...t Nam r...i cũng s... ph...i trải qua nh...ng giai đ...n y nh... th... , lá c... vàng ba s...c đ... ch...c ch...n s... ...i tung bay ng...o ngh... trên quê h...ng Vi...t Nam , qu...c ca s... không còn “xây xác quân thù”, lăng H... Chí Minh s... b... phá b... , ti...n Vi...t Nam s... ph...i có hình hai bà Tr...ng , Lý Th...ng ki...t , Tr...n H...ng Đ...o .v.v.. t...t c... 64 t...nh thành m...i t...nh s... có m...t vi...n b...o tàng t...i ác C...ng S...n, c... Dân T...c s... b...ng t...nh , c... Dân t...c s... xót xa đau đ...n chen ...n h...nh phúc tr...c quá nhi...u s... th...t s... đ...c ph...i bày , t...t c... s... ph...i ti...p t...c đ...u tranh lâu dài và gam go tr...c là đ... l...p ...i tr...t t... xã h...i , sau là đ... hoàn thi...n đ...n đ...n n...n dân ch... mà nh...ng n...c láng gi...ng nh... Thái Lan , Singapore, Đài Loan , Nam Hàn , Nh...t B...n đã b... quá xa r...i .

Càng nhìn ...i ...ch s... r...i đ...i ch...ng v...i hi...n t...i thì tôi ...i càng cảm ph...n t...t cùng , khi g...n 40 000 ng...i Vi...t Nam đã hi sinh đ...i lá c... đ... sao vàng trong cu...c chi...n biên gi...i v...i Trung C...ng vào nh...ng năm 79, đ... r...i hôm nay vì quy ph...c quan th...y B...c Kinh mà nh...ng hy sinh m...t mát đau th...ng đó tr... thành đ... tài c...m k... trên t...t c... các ph...ng ti...n truy...n thông trong n...c , h...c sinh thì không đ...c h...c , s... gia thì không đ...c đào sâu phân tích , nhà văn nhà th... thì không đ...c t... do xu...t b...n, ngay đ...n c... nh...ng ng...i đ...ng đ...i anh dũng năm x...a , gi... đây cũng ch... dám “đ...t vòng hoa trong tâm t...ng”.

Trong khi đó ...i có đ...n 40 nghĩa trang “Đ...i đ...i nh... ...n các li...t s... Trung Qu...c” trên đ...t n...c Vi...t Nam . Tác ph...m Ma Chi...n H...u c...a nhà văn Trung Qu...c M...c Ngôn vi...t v... cu...c chi...n biên gi...i 1979, đ...c phát hành trong n...c v...i ...i gi...i thi...u c...a nhà xu...t b...n nh... ca t...ng v... ch... nghĩa anh hùng c...a nh...ng ng...i lính Trung Qu...c đã xâm ...c gi...t h...i ng...i dân Vi...t Nam . Và g...n đây v...i “V... án Bôxít ” Trung C...ng đã âm th...m h...y di...t môi tr...ng s...ng c...a ng...i Vi...t

đồng thời ngang nhiên đưa hàng ngàn công nhân chiếm đóng Tây Nguyên và nhúng công nhân đó sấn sàng cò m súng bốt k lúc nào , và tôi dám chắc rằng một ngày rồi thì gần đây thôi chúng ta sẽ được nghe phát ngôn bên ngoài giao Việt Cộng Lê Dũng hùng hồn lên tiếng “ Việt Nam có đầy đủ cơ sở pháp lý và bằng chứng lịch sử và chính quy của mình để với TÂY NGUYÊN ”, rồi cũng gì ng nh Hoàng Sa Trường Sa , Vĩnh Bình , rồi Nam Quan , Thác Bùn Giặc mà thôi , vì c của báo chí thì c lu loa khng đnh ch quy , còn vì c m t đ t m t bi n là chuy n qu c gia đ i s nên ch m t mình Đ ng bi t Đ ng gi i quy t .

Nói nh thế để thấy rõ bên chốt vong nô của Việt Cộng và bên tính bá quyền lâu manh của Trung Cộng , dù chúng nó thân thiện với nhau hay chúng nó quay sang đánh nhau thì chắc có những mình nhim đ c , những mình m t, dân mình kh , dân mình chốt thôi , ch nhà nó v n to , xe nó v n sang , tr ng m c ngân hàng v n k ch xù t s c lao đ ng c a nhân dân , và dù bè lũ chính trị b có ch y theo Tàu hay theo M đi n a nh ng ch c ch n r ng không có tên nào theo Dân T c mình , đ i v i chúng là n c Tàu hay n c Việt Nam có khác gì nhau , T H u đã báo tr c r i mà : “bên kia biên giới là nhà, bên đây biên giới cũng là quê hương” .

Tôi biết nói nh ng đ u này với nh ng ng i đã b Đ ng nh i s quá lâu s b h đ u t là v i t gian ph n đ ng, h s dùng nh ng lý nh nh n “bác” n Đ ng mà m i có ngày hôm nay đ c l p t do h nh phúc , nh ng vì c tôi sinh ra và l n lên đ i lá c đ sao vàng không có nghĩa là nh lá c đó mà tôi đ c s ng đ c h c t p... , mà đúng ra vì “nó” mà tôi ph i m t đi rồi thì u th v n dĩ là quy n c b n c a m t con ng i . Nói đ hi u cũng gì ng nh vì c ng i ta nuôi nh t nh ng con chim t lúc nó l t lòng , khi l n lên nó s quanh qu n v i cái l ng , s ng v i “t t ng ăn a có ng i đ n” trong khuôn kh c a cái l ng , đ c quy n t do hót nh ng th ng thì khi t nh ng i ta s đ y cho nó hót nh ng câu “đúng đ n và l p đi l p l i ” đ i lo i nh “lú lo lú lo , Vì T Qu c Xã H i Ch Nghĩa - vì lý t ng c a bác H vĩ đ i - s n sàng” hay “huýt , huýt , vì s nghi p dân giàu, n c m nh xã h i công b ng văn minh”... , nh ng chú chim hót hay này s đ c ng i ta cho h ng nh ng đ c quy n đ c l i , th c ăn ngon, ch đ p Còn t t nhiên bi n pháp t t nh t dành cho nh ng con chim su t ngày gào thét “kết kết , t do , dân ch , nhân quy n ” đ c tai thì s b đ a vào nh ng “chu ng c i t o ” v i nh ng t i danh r t l tai nh “Ph n đ ng” “th l c thù đ ch” “ch ng phá nhà n c XHCN” “âm m u di n bi n hòa bình” và c i t o đ n ch ng nào ch u hót đúng bài thì thôi , còn không th c i t o thì tìm m i cách lo i b kh i đ i s ng c a loài chim . Cũng vì hoàn c nh s ng trong l ng tù túng c t c m l n l n nh th , nên khi nghe th y nh ng chú chim khác hót ca k v đ i s ng văn minh c a loài chim t do , nh u chú chim trong l ng r t hoang mang không bi t có th t mình đã b đánh l a su t quãng đ i qua không ? dù sao may m n thay cho nòi gi ng c a loài chim v n còn nh u nh ng con chim đ i bàng khao khát t do , phá cũi xé l ng oai hùng tung cánh tìm v v i b u tr i xanh l .

Này bên tôi i ! đ t n c mình có đ c l p không khi đ t n c b lèo lái b i nh ng thái thú c a Tàu Cộng , t do là gì khi đ n lòng yêu n c cũng b t c đo t , và h nh phúc đ đâu khi hàng

Còn Cờ Đỏ Sao Vàng thì không bao giờ có Địch Lũp Tàn Do Hòn Nh Phúc

Tác Giả: Blacky Lê Trung Thành

Chúa Nhật, 05 Tháng 4 Năm 2009 07:56

chợ c triu ngi i trên đt n c mình vt l n ki m ngày 2 b a ăn không n i .

Khi nhìn th y các m các ch c m c đ nh “bác” đi khi u ki n , th y sinh viên h c sinh yêu n c mang c đ đi bi u tình ch ng Tàu C ng , th y các anh lính gìn gi t qu c n i biên i xa xôi hay trên các vùng h i đ o mang theo lá c đ sao vàng , tôi đã th t lên , các anh i ! các ch i ! các m i ! Còn c đ sao vàng thì không bao giờ có đ c l p t do h nh phúc .

Đài Loan 13/3/2009

- Vi t cho “bác” đ d i đ a ng c đ báo cho “bác” bi t dù tôi đã b Đ ng c a “bác” nh i s su t 2 ch c năm nh ng đ u óc v n còn t nh táo .

- Vi t cho di c a tôi đang vt vấ ki m k sinh nhai nuôi đàn con nh .

- Vi t cho d ng c a tôi đang ngày đêm canh gi trên hòn đ o Tr ng Sa “còn sót i”.

- Vi t cho anh ch tôi đang hăng hái d n thân “vì s nghi p dân giàu n c m nh xã h i công b ng văn minh “

- Vi t cho b n tôi t t nhi p đ i h c lo i khá , th t nghi p , đóng ti n nhà thì h t ti n ăn , mu n ăn thì h t đóng ti n nhà .

- Cũng vi t cho b n tôi, con m t gia đình quan ch c giàu có nh ng đang s ng m t ph ng h ng trong xã h i l n ng c này .

Còn Cười Đố Sao Vàng thì không bao giờ có Đố c Lười p T Do Hười nh Phúc

Tác Giả: Blacky Lê Trung Thành

Chúa Nhật, 05 Tháng 4 Năm 2009 07:56

- Và vì t cho th ng em t i nghi p c a tôi đang ng i trên gh nhà tr ng ,mi ng đ c ê a, m t
mày ng ngác .

...

Blacky

Lê Trung Thành